

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 76/2020
26.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., које заступа пуномоћник Драган Благојевић адвокат из ..., против тужених Агенције за приватизацију Републике Србије чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, и Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужиоци су Трећем основном суду у Београду поднели тужбу 14.09.2015. године против тужених Компанија „ЂЂ“ ДП ..., Компанија „ЕЕ“ ДП ..., Агенција за приватизацију Републике Србије и Републике Србије, ради исплате накнаде за остварен радни стаж.

У току поступка над туженим Компанија „ЂЂ“ ДП ..., решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 18.03.2016. године отворен је поступак стечаја, а над туженим Компанија „ЕЕ“ ДП ... решењем истог суда Ст 68/15 од 04.11.2015. године отворен је поступак стечаја.

Трећи основни суд у Београду је решењем П1 1016/15 од 01.02.2017. године, утврдио прекид поступка у овој парници, услед наступања правних последица отварања стечаја. Решењем П1 1016/15 (нови број П1 30/19) од 21.01.2019. године Трећи основни суд у Београду је наставио поступак у овој парници, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, с тим да се по правноснажности овог решења предмет упути Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Привредни суд у Београду је по одржаној расправи донео делимичну пресуду П 2107/2019 од 25.06.2019. године, којом је усвојио тужбени захтев и утврдио као основано потраживање тужилаца према туженом Компанија „ЂЂ“ ДП ... у стечају у

износима ближе означеним у изреци, утврдио да је тужба повучена у односу на туженог Компанија „ЕЕ“ ДП ... у стечају и одбијен је захтев овог туженог за накнаду трошкова парничног поступка, а тужиоци су ослобођени плаћања трошкова поступка на име судских такси на првостепену пресуду. Решењем које је објављено на расправи 25.06.2019. године, Привредни суд у Београду је одлучио да застаје са поступком у односу на тужене Агенцију за приватизацију Републике Србије и Републику Србију до правноснажности делимичне пресуде. Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5324/19 од 02.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених Компанија „БЂ“ ДП ... у стечају и Компанија „ЕЕ“ ДП ... у стечају и првостепена пресуда у ставу првом и трећем потврђена.

Привредни суд у Београду је уз свој допис П 2107/2019 од 13.02.2020. године, доставио Врховном касационом суду предмет ради решавања сукоба надлежности, налазећи да није стварно надлежан за суђење о тужбеном захтеву у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације Републике Србије (правног следбеника Агенције за приватизацију) и Републику Србију у смислу члана 25. Закона о уређењу судова, имајући у виду да су тужиоци физичка лица док су наведени тужени лица која нису привредна друштва, а новчано потраживање се тиче накнаде штете у вези са кашњењем у исплати накнаде за остварени радни стаж тужилаца.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. ЗПП и члана 30. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Надлежност привредног суда прописана је чланом 25. Закона о уређењу судова. По одредби става 1. тачка 1. тог Закона привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 3. ове законске одредбе прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима који произилазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности. Привредни суд суди у споровима поводом стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја у смислу тачке 4. наведене законске одредбе.

Одредбом члана 90. Закона о стечају прописани су услови за наставак прекинутог поступка када је стечајни дужник тужени у парничном поступку. Истим Законом у члану 91. став 3. прописано је да ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају, правноснажном делимичном пресудом Привредног суда у Београду П 2107/2019 од 25.06.2019. године, окончан је поступак у односу на тужене Компанију „ББ“ ДП ... у стечају и Компанију „ЕЕ“ ДП ... у стечају. Сагласно наведеном привредни суд је био надлежан да одлучује о тужбеном захтеву тужилаца и захтеву за накнаду трошкова поступка у односу на означене тужене. Међутим, тужбени захтев у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације (правног следбеника Агенције за приватизацију) и Републику Србију, тужиоци заснивају на чињеницама о одговорности за штету у смислу члана 172. ЗОО, па нису испуњени законски услови за надлежност привредног суда, јер се ради о грађанско-правном спору за накнаду штете, тужилаца као физичких лица против ових тужених као правних лица, због чега је за одлучивање о тужбеном захтеву стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић